

Obisk osnovne šole v Reykjavíku

V okviru projekta Erasmus+ KA1 Drugačnost nas bogati – živeti inkluzijo sva strokovni delavki OŠ Franja Malgaja Šentjur, Darja Steblovnik in Silva Škoberne, obiskali Islandijo in spoznavali njihov izobraževalni sistem ter pristope dela na področju oseb s posebnimi potrebami. Islandija zagotavlja v vseh svojih šolah inkluzijo teh oseb, kar pomeni, da so ti učenci vključeni v oddelke rednega programa osnovne šole. Imajo veliko več strokovnih delavcev, ki skrbijo za to, da delo poteka nemoteno in imajo v razredu podporo tako učenci kot tudi učitelji.

Med drugim smo obiskali tudi šolo Seljaskóli v Reykjavíku. Ima 652 učencev in 62 učiteljev. V razredih je od 22 do 24 učencev. Velik poudarek je na timskem sodelovanju med učenci od 1. do 10. razreda (na Islandiji ima osnovna šola 10 razredov). Prostori v šoli so preprosto opremljeni, vendar zelo funkcionalno izkoriščeni. Pouk ne poteka samo v učilnicah, ampak tudi na hodnikih, zofah, blazinah na tleh ...

Islandija je znana po tem, da izda zelo veliko knjig glede na število prebivalcev, vsak deseti Islandec naj bi namreč izdal eno knjigo. Islandski pregovor pravi, da ima vsak v sebi knjigo. Zato smo se še posebej veselili obiska knjižnice na tej šoli. Spoznali smo knjižničarko Dröfn Vilhjálmisdóttir, ki jo je ravnatelj predstavil kot "šolsko čarodejko". Po uvodnih pozdravih nam je razkrila, v čem se skriva njena magična moč. Predstavila nam je njihovo knjižnico in svoje pristope, kako učence navduši za branje knjig, in dobili smo občutek, da ji to zelo dobro uspeva. V nadaljevanju predstavljam nekaj praktičnih primerov njenega dela.

V knjižnici so nekega dne v tleh odkrili majhno luknjo, ki je vodila do kleti. Knjižničarka si je

izmislila zgodbo o tem, kako včasih, ko je v knjižnici sama, sliši glasove iz te luknje. Nekega dne se je odločila, da gre pogledat, kaj se dogaja v kleti, in odkrila je marsovca. Ta se je naskrivaj oblekel v »normalnega« učenca in se odpravil po šoli. Kot rezultat te njene zgodbe so učenci narisali, kako si predstavljajo marsovca. S tem se zgodba seveda ni končala, saj učenci vsak dan prihajajo k njej in ji povedo, da so videli marsovca.

V knjižnici imajo tudi pisalni stroj, na katerega lahko učenci kaj natipkajo. Otroci ga obožujejo.

Knjižničarka je pripravila posebne bralne vrečke, v katere je poleg knjig priložila še določene predmete, ki se povezujejo s tematiko posameznih knjig, npr. raznobarvni laki za knjigo o manikuri, čarovniški triki zraven knjige o teh trikih, Lego kocke poleg knjige o kockah.

Povedala je, da so te vrečke ves čas izposojene, otroci pa na njih nestrpno čakajo.

V tednu branja se je oblekla v deklico iz zgodbe o treh medvedih, pripravila je tri mizice in tri stolčke, tri krožnike s hrano in otroci so morali preizkusiti stolčke ter zaigrati zgodbo s svojimi plišastimi prijatelji. Ti so potem ostali v šoli in ona jih je fotografirala v različnih po-

ložajih, fotografije pa objavila na spletni strani. Živalce so se zelo zabavale, kar je videti tudi iz priloženih fotografij. Povedala je, da otroci še zdaj o tem razlagajo svojim staršem doma.

Knjižničarka sodeluje in se veliko povezuje tudi z avtorji iz Islandije. Enkrat so izpeljali natečaj, katerega glavna nagrada je bila, da postaneš literarni junak v avtorjevi najnovejši knjigi. Otroci so brali knjige in pisali, vse to pa so delali z velikim navdušenjem. Knjigo je potem avtor napisal in žreb je odločil, kdo bodo glavne osebe iz knjige. Knjigo si zdaj lahko izposojajo tudi v knjižnici.

Za pustovanje se je oblekla v zdravnico in otrokom s pravim stetoskopom preverjala srčni utrip, na podlagi utripa pa jim je potem napisala recept za knjigo, ki jo morajo prebrati.

V knjižnici imajo tudi meter, ob katerem se otroci zelo radi merijo, saj je ob njem nalepljenih veliko slik superjunakov in potem opazujejo, ali so večji kot določeni in koliko še morajo zrasti. Pripravila je festival superjunakov, kjer so se ob posebni steni lahko fotografirali kot določeni literarni junaki iz knjig.

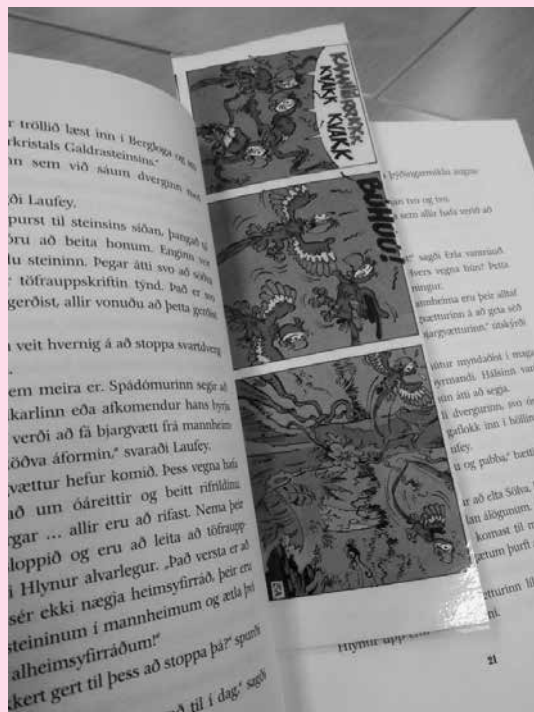

V šoli
lahko
otroci za
nagrado dobijo

posebno kartico, s katero lahko kadar koli v času pouka, za 30 minut obišejo knjižnico. Ta kartica je nagrada, kadar učitelj v razredu želi še posebej nagraditi določenega otroka.

Poškodovane knjige, ki so za odpis, uporabi za knjižna kazala, otroci imajo možnost prebrati odlomek iz določene knjige. Povedala nam je anekdoto o teh kazalkah, ko je učenec dobil del stripa in jo je čez nekaj dni prosil, ali mu lahko da še kakšno drugo kazalko, saj je to že neštetokrat prebral. Povedala mu je, da obstaja cela knjiga takšnih stripov, in z veseljem jo je odnesel domov.

Knjižnico vedno tematsko okraši glede na dogajanje v šoli, prihajajoče praznike. Vsi obiskovalci smo si zaželeli, da bi lahko postali njeni člani, kajti knjižničarka je resnično z dušo in telesom pri svojem delu. Da pa ne bo izpadlo vse tako popolno, nam je zaupala tudi, da nima veliko sredstev za knjige, upam

si trditi, da jih je manj kot v marsikateri šolski knjižnici v Sloveniji. Ampak ona tega ni vzela kot poraz, nasprotno, otroke se trudi prepričati in navdušiti za knjige, ki v knjižnici so, redno prireja različne igre, vprašanja, na katera morajo otroci odgovoriti, ko preberejo določene knjige, in iz vsega videnega in slišanega ji to zelo dobro uspeva.

Uspelo ji je, da je knjižnica postala srce šole. Najpomembnejše spoznanje tega obiska je bilo, da se moramo vsi potruditi najti tisto nekaj več, s kreativnostjo otroke pritegniti k branju, na koncu pa še dodati ščepec magije in čarovnija bo uspela.

Če koga zanima še kaj več o tej šoli, jo lahko poišče na facebooku: Seljaskóli oz. facebookova stran knjižnice, kjer lahko tudi kontaktirate knjižničarko: Bókasafn Seljaskóla. ●

